

12, 42. Buāg. P. 9, 10, 9. — h) N. pr. eines Dieners des Sonnengottes, mit धर्म identif. Vjāpi zu H. 103. — i) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Īva Vjāpi zu H. 210. — k) N. pr. eines Rudra Hariv. Langl. t. I, p. 310 (die Calc. Ausg. hat andere Namen). — 3) f. घ्रा ein best. Gras, *Andropogon serratus* AK. 2, 4, 2, 49. Trik. 3, 3, 342. Med. — 4) f. ई *Eselin* Siddh. K. 179. b, ult. — Nach Vārtt. 1 zu P. 5, 2, 107 wird खर von ख (?) abgeleitet und der Schol. fügt hinzu: खे मत्तकपटविवर्मस्यास्ति खरः; damit ist wohl der Esel gemeint. Vgl. घतिखर.

खरकाष्ठिका (खर + काष्ठ) f. N. einer Pflanze, *Sida cordifolia* (बला), Rāḡan. im ÇKDr.

खरकुटी (खर + कुटी) f. 1) *Eselstall*, als Schimpfwort (!) Sch. zu P. 5, 3, 98 und 6, 1, 204. — 2) *Barbierstube* Trik. 2, 2, 6. H. 1000.

खरकेतु (खर + केतु) m. N. pr. eines Rakshas R. 6, 74, 4.

खरकाण m. eine Art Rebhuhn H. 1341. Wilson führt ohne Ang. einer Aut. auch eine Form खरकाण auf, nach der man काण für eine Zusammenziehung von काण zu halten geneigt wäre.

खरकोमल (खर + को) m. der Monat Ījeshtha (stechend und milde) H. c. 22.

खरगन्धनिभा (खर - गन्ध + निभा) f. N. einer Pflanze (s. नागवला) Ġaṭādh. im ÇKDr. Auch खरगन्धा f. Rāḡan. ebend.

खरगृह (खर + गृह) n. *Eselstall* Trik. 2, 6, 34. Vjūtp. 131. Eben so खरगेह n. (Çabdar.) und खरग्रह m. (Trik.).

खरघातन (खर + घातन) m. N. eines Baumes, *Mesua ferrea*, Çabdar. im ÇKDr.

खरच्छद (खर + छद) m. N. verschiedener Pflanzen: 1) = उलूक n.; 2) = इत्कट Ratnam. im ÇKDr.; 3) = कुन्दर Rāḡan. ebend.

खरंशु adj. nach Śā. = तीक्ष्णगति *scharfen Ganges*: क्खू नापैत्तखरंशु *खरंशु*: RV. 10, 106, 7.

खरखरटाकार den Laut kharāṭa von sich geben P. 5, 4, 57, Sch.

खरणम् (खर + नम्, नसा) P. 5, 4, 118, Vārtt. Auch खरणम् Kāc. und Siddh. K. zu d. St. AK. 2, 6, 4, 46. H. 451. Nach den Erklärern: *spitznasig*; nach dem Sch. zu P. 8, 4, 3 ist खरणम् N. pr.

खरवृक्ष (खर + वृक्ष) f. N. einer Pflanze (घलम्बुपी) Buāvap. im ÇKDr.

खरदाट (खर + दाट) n. *Lotus* Dhār. im ÇKDr. Buāg. P. 4, 6, 29. — Vgl. खरनाल.

खरदला (खर + दल) f. *Ficus oppositifolia* (s. उडुम्बर) Çabdar. im ÇKDr.

खरदूषण (खर + दूष) m. *Stechapfel* Çabdar. im ÇKDr.

खरधार (खर + धारा) adj. mit rauher, schartiger oder gezählter Schneide: शस्त्र Suçr. 1, 27, 15, 17. शलाका 2, 343, 19.

खरधंसिन् m. *Ueberwältiger* (धंसिन्) des Khara, ein Bein. Rāma's Çabdar. im ÇKDr.

खरनखर (खर + नखर) m. N. pr. eines Löwen Pañāt. 193, 4.

खरनादिन् (खर + ना) 1) adj. wie ein Esel schreiend P. 6, 2, 80, Sch. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa वाक्कादि zu P. 4, 1, 96. eines Rshi Vjūtp. 90. — 3) f. ein best. Parfum रेणुका Çabdar. im ÇKDr. In dieser Bed. wohl einen Esel zum Schreien bringend.

खरनाल (खर + नाल) n. *Lotus* Buāg. P. 3, 8, 49. — Vgl. खरदाट.

II. Theil.

खरप m. N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. pl. seine Nachkommen gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63.

खरपत्र (खर + पत्र) 1) m. N. verschiedener Pflanzen: eine Art *Ocimum* (कुद्रपत्रतुलसी) und *Tectona grandis* Lin. Ratnam. 103. eine Art Rohr (यावनालशर): = करिडर्म und महुवक (eine Art *Ocimum*) Rāḡan. im ÇKDr. — 2) f. ई N. zweier Pflanzen: *Elephantopus scaber* (गोत्रिकु) und *Ficus oppositifolia* (काकोडुम्बरिका) Rāḡan. im ÇKDr.

खरपत्रक (wie eben) m. N. einer Pflanze (s. तिलक) Çabdar. im ÇKDr.

खरपात्र (खर + पात्र) n. ein eiserner Topf Trik. 2, 9, 9.

खरपादाय (खर - पाद + या) m. *Feronia elephantum* Corr. (s. कपित्थ) Çabdar. im ÇKDr.

खरपाल m. a wooden vessel Wils. — Vgl. खरपात्र.

खरपुष्प (खर + पुष्प) 1) m. eine Art *Ocimum* Ratnam. am Ende. Suçr. 1, 217, 4. — 2) f. या desgl. AK. 2, 4, 3, 5.

खरप्रिय (खर + प्रिय) m. Taube Çabdar. im ÇKDr.

खरमञ्ज adj. nach Śā. zu RV. 10, 106, 7: खर = तीक्ष्ण, मञ्ज = मज्ज-पितर, शोधयितर: श्रुततप्तप्रदवल; s. u. खरमु.

खरमञ्जरी und ०री (खर + म) f. *Achyranthes aspera* (s. श्रमामार्ग) AK. 2, 4, 3, 7. Ratnam. 40. Suçr. 2, 107, 18. 150, 12. 174, 15. 331, 7. 339, 10.

खररश्मि (खर + रश्मि) m. die Sonne H. 93, Sch.

खररोमन् (खर + रो) m. N. pr. eines Nāga Ġaṭādh. im ÇKDr. खरलोमन् Wils. nach derselben Aut.

खरवलिक्ता (खर + व) f. N. einer Pflanze (s. नागवला) Ratnam. bei Wils. खरवल्लिका (!) ÇKDr. nach derselben Aut.

खरशब्द (खर + शब्द) m. *Meeradler* Rāḡan. im ÇKDr.

खरशाक (खर *Esel* + शाक) m. N. einer Pflanze, *Clerodendrum Siphonanthus* R. Br. (भागी), Buāvap. im ÇKDr.

खरशाला (खर + शाला) *Eselstall* (Vjūtp. 132); davon खरशाल adj. daselbst geboren P. 4, 3, 35.

खरसोनि ein eiserner Topf Hār. 202. खरसेन्द m. dass. Trik. 2, 9, 9. खरसेल Wils. nach derselben Aut.

खरस्कन्ध (खर + स्कन्ध) 1) m. N. eines Baumes (s. प्रियाल). — 2) f. या *Phoenix sylvestris* (खर्री) Rāḡan. im ÇKDr.

खरस्वरा (खर + स्वर) f. wilder Jasmin (वनमल्लिका) Ratnam. im ÇKDr.

खरशु (खर + श्रु) m. die Sonne Trik. 1, 1, 98. H. 95. Verz. d. B. H. No. 844.

खरगरी f. *Andropogon serratus* Ratnam. 62. Rājam. zu AK. 2, 4, 2, 49. indem zwei Synonyme खरा und गरी (oder श्रगरी) als ein Wort gefasst werden.

खराण्डक (खर + ण्डक) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Īva Vjāpi zu H. 210.

खराब्दाङ्कुरक (खर - अब्द + अङ्कुर) n. *Lasurstein* Rāḡan. im ÇKDr.

खरालिका m. 1) *Barbier* (ग्रामणी). — 2) ein Behälter für Schermesser. — 3) ein eiserner Pfeil (nach Wils. auch खरालक). — 4) Kissen Med. k. 184. — V. l. खुरालिका ÇKDr.

खराशा f. N. einer Pflanze, *Celosia cristata* Lin.. AK. 2, 4, 3, 30. = श्रजगन्धा, श्रजमोदा, करवी (wohl कारवी), vulg. वनयमानो Ratnam. 104. — Zerlegt sich scheinbar in खर + श्रश.